

Sid 4

Nu började jag be till Jesus istället. Och nu började det häända saker. Jag fick massor av bönesvar och friden fanns kvar. Men jag var inte kristen detta var bara mellan Jesus och mig. Sommaren efter följer vi med på läger till Öland. Där bestämde jag mig för att jag vill leva som kristen och följa Jesus. När vi kom dit mådde jag först inte så bra och jag tvivlade på att jag skulle klara av en hel vecka där. Jag bad om förbön den första kvällen och nu överdriver jag inte men jag kände hur värken ”rann” av mig. Under en vecka kunde jag för första gången på 10 år nästan fungera som en normal människa igen, jag kunde göra saker med min familj. Ännu är jag inte helt befriad från min sjukdom men Gud fortsätter och för bara en månad sedan fick jag uppleva helande för mina magproblem. Gud visar mig att det finns helande för den som tror.

När jag ser tillbaka på allt jag har varit med om så har jag trots allt lärt mig något och gör det än. Det finns en god och en ond kraft valet är ditt, men det är inte lätt att varje gång välja Gud. Jag misslyckas men det viktigaste att jag gör mitt bästa. Någon har sagt att Gud är inte snäll, han är god och rättvis. Jag har också insett att namnet Jesus är kraftfullt, därför kunde jag inte säga det förut, för Jesus står för kärlek som ger styrka och kraft. Den hårdaste lärdomen är nog den att aldrig ta någonting för givet utan leva här och nu. Vi vet inte vad som händer i framtiden men enligt bibeln så får den som tagit emot Jesus evigt liv. För mig var det en process som tog många år, ett litet steg i taget. Dessa 10 år har kostat mig väldigt mycket pengar för olika behandlingar och kurser för att få må lite bättre. Men det behöver inte kosta någonting. Om du har ett tomrum eller om livet är tufft för dig eller du behöver vägledning så finns det ett gratis alternativ. Kyrkan erbjuder förbön för t ex förlåtelse, befrielse eller bara att få känna frid i sitt liv och det viktigaste av allt frälsningen, tron på Jesus Kristus.

Valet är ditt och upplevelserna dina, tron är personlig allt du läser och hör ska du pröva i ditt hjärta. Jag vill inte ”pracka” på dig något. Jag vill endast ge dig ett gratis erbjudande inklusive porto till himlen. Jag önskar dig en trevlig och spännande resa genom livet, och glöm inte att Gud finns, men valet är ditt om du tar emot honom eller inte och församlingen finns som en hjälp och vägledning!

Jag vill avsluta med ett bibelord från Bibeln och Johannes evangelium 14:6

”Jesus svarade: jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.”

Hälsningar Ann

Sid 1

Personligt

Hej, jag heter

Ann Thieme och är 39 år, bor i Sydingösby med min man mina två döttrar plus två extra barn. Jag tänkte berätta om en period i mitt liv som resulterade till att jag tillslut tog steget att bli en kristen.

År 1994. Jag sitter och arbetar en helt vanlig dag, det är sommar och snart semester... Jag arbetar på bank och älskar mitt jobb, jag får dagligen träffa intressanta människor som jag förhoppningsvis hjälper på bästa sätt, och jag har bara 5 minuter till jobbet. Jag är visserligen nyskild men det går bra, jag har underbara föräldrar och vänner som ställer upp. Jag har egen lägenhet och bra ekonomi, och en tro.... Nja INTE på Jesus i alla fall, de får de där kristna ha för sig själva bara de inte prackar på mig honom.

Jag tittar på klockan snart 1400 vi stänger om en timme, å vad skönt, jag och min kollega sitter och pratar om ett ärende det är inga kunder inne i lokalen. Jag tittar upp...och ser två maskerade män och hör en explosion. Dom sköt !!! nej dom hugger sig in med yxa, jag fattar ingenting glas överallt. Nästa ögonblick starrar jag in i ett maskingevär, HAN TÄNKER SKJUTA MIG, NU DÖR JAG. Mitt liv passerar framför mig, min älskade dotter ska jag aldrig mer få se dig..... Jag skriker, någon sliter tag i mig säger åt mig att lugna ner mig, annars..... annars vadååå.. Nu är det tyst, de är borta. Tyvärr tog de inte bara pengar de tog med sig mitt liv också. Människor står utanför men ingen kommer för att hjälpa oss. Jag är i chocktillstånd, på bara några minuter har mitt perfekta liv raserats och utbytts till rädsla, tomhet, trötthet, värk och mörker. Men jag är en vinnare jag ger aldrig upp...jag kan själv, brukar ju 3-åringen säga, det blir nu mitt motto.

Under 5-års tid kantas mitt liv av brustna relationer, fler rån (som jag inte är delaktig i) dödsfall, sjukdomar, värk och trötthet och ett mörker i både tankar och själ. Jag hatar nu mitt arbete jag är rädd varje dag. Jag testat olika alternativa metoder, healing, kristall healing, rosenterapi, kinesologi jag går i terapi och jag spår mig ett antal gånger. Jag läser allt jag får tag på som har med New Age att göra, hjälpen måste ju finnas här någonstans. En av mina vänner är kristen, jag älskar att diskutera med henne, helst vill jag ju att hon ska tro som mig. Vi tycker egentligen lika men hon drar hela tiden upp den där Jesus och det kan jag inte bara tro på...

Sid 2 Så, äntligen börjar livet att ljusna, jag tar min nuvarande man och flyttar till hus som jag alltid har drömt om, nu fattas bara ett barn till.. Vi gifter oss i maj -99 och i september börjar jag misstänka att jag är gravid. Vilken lycka !! Idyllen är fullkomlig utåt men inom mig är det kaos. Jag är rädd varje dag på jobbet, jag arbetar för mycket är på bristningsgränsen att "gå i väggen" allt är mörkt, utom det lilla liv som spirar i mig . den 11 november är det läkarkontroll på mödravården.

Hon tittar på mig och säger att jag får inte gå tillbaka utan hon sjukskriver mig direkt. Men jag ger inte upp... utan åker till arbetet. En minut i halv sex tittar jag upp och återigen står dom där med sina svarta huvor. Jag bara vrålar rakt ut, nej inte igen inte en gång till... jag känner en brinnande smärta i magen, GUD , hjälp mig ta inte mitt barn också...

Nu orkar jag inte mer det känns som mitt liv är över. Jag bestämmer mig för att aldrig mer arbeta på bank. Jag rasar totalt både psykiskt och fysiskt. Jag fick inte missfall men glädjen över barnet är borta, all glädje är borta det finns bara mörker, smärta och en enorm skuld, skuldkänslor för min dotter att jag inte finns där för henne, skuldkänslor för min man som får ta hand om både hem, barn och mig, skuldkänslor för det nya liv som finns inom mig, som jag inte kan känna någon glädje för.

I maj föder jag en underbar liten flicka utåt sett är allt bra, ingen behöver ju veta att jag inte orkar göra något, att min man får vara pappaledig att min mamma är vår hushållerska. Jag är folkskygg och isolerar mig, livrädd för allt och sover jämt har ständig värk i hela kroppen. Till slut får jag riktig proffshjälp, men det är nästan för sent. Jag har byggt upp ett pansarskal runt omkring mig, jag ler och ser glad ut när någon ser mig. Ingen ska få göra mig illa igen !! Så fort jag är ensam så sover jag, all energi går åt till att hålla mitt pansarskal på plats så att ingen ska se hur jag egentligen mår eller vilken livssituation vi lever i.

Under många år har jag nu fått erfara att det finns en ond kraft i världen, men finns det någon så kallad Gud ? Jag som alltid trott på något Gudslignande och se vad det hade fört mig... Jag börjar söka igen efter något som kunde få mig att må lite bättre, att uthärda detta liv... jag läste mycket men mycket gick ut på vad jag själv måste prestera och jag som knappt orkade gå ur sängen på morgonen.

Jag gick två kurser i Reiki som är handpåläggning med harmoniserande energi och en massa symboler. Äntligen märkte jag en förbättring. Jag fick lite mera kraft och energi men mörkret och värken försvann inte. Så en natt vaknade jag och mådde väldigt konstigt jag gick ner på toaletten och eftersom jag är rädd för allt så tände jag alla lampor som fanns i min väg. Väl inne på toaletten blir allt plötsligt svart för mig jag

Sid 3 spärrar upp mina ögon men jag ser inget. Jag är blind !!. Jag blir helt skräckslagen och för första gången ropar jag på Gud. GUD HJÄLP MIG!!!! Och då kommer ljuset, ett vitt ljus som strömmar ner över mig och min syn kommer tillbaka.

Nu visste jag, det finns en Gud. Denna upplevelse pratade jag inte så mycket om men om jag gjorde det så försökte jag sätta in den i ett New Age sammanhang, men inom mig visste jag bättre. Jag började be i smyg på kvällarna innan jag somnade, jag bad när jag gjorde Reiki. Jag bad till Gud och det kändes bra.

Vintern 2003 blev vi erbjudna att åka till Sälen med Furuhöjdskyrkan i 4 dagar, till våra vänner och bekanta åkte vi "bara" till Sälen. Jag hade ångest, 4 dagar med 70 främmande människor jag som bara klarade av 4 personer åt gången i ca 2 timmar...och till råga på allt kristna människor som trodde på den där Jesus... Men ingen skulle pracka på mig någon Jesus, min tro var personlig och dög alldeles utmärkt, jag trodde ju på Gud och det räckte bra för mig. Efter 3 dagar i Sälen utan ett enda gnäll från någon av deltagarna inklusive mig själv och med bara några timmars vila per dag och med väldigt intressanta bibelstudier på kvällarna, jag höll med om allt Lasse predikade om men tyckte att han hade kunnat lämna Jesus hemma han levde ju för 2000 år sedan. Naturligtvis försökte jag få pastorn att inse att det gick lika bra utan Jesus och att New Age var mera "inne" än hans Jesus, men jag misslyckades katastrofalt. Sista kvällen kom frågan om någon ville ta emot Jesus och än idag vet jag inte riktigt vad som hände men jag hör mig själv säga att " jag kan försöka " vilket svar !

Det som sedan hände var enormt, för första gången på 10 år fylldes jag av en glädje och frid som är svår att förklara jag var som i ett rus under en hel veckas tid. Naturligtvis hade jag sagt åt min man att han inte fick tala om det för någon, det kunde ju missförstås att jag hade blivit kristen.

Nu hände något med mig, jag hade fått en längtan, men jag kunde inte säga Jesus utan att tycka det lät töntigt. Jag åkte inte till kyrkan, det vågade jag inte men jag tyckte om att prata med andra kristna. Jag slutade göra Reiki det kändes inte rätt. Jag blev förvirrad av böckerna jag läste. Jag forstsatte att be till Gud. Ännu en gång flydde jag från mitt liv. Denna gången lyssnade jag inte till den inre rösten som pockade på uppmärksamhet, vilket resulterade i ännu mer sjukdom för min del.

Ett år senare åkte vi till Sälen igen. Denna gång längtade jag i smyg efter den där härliga upplevelsen som jag hade fått året innan. Men denna gång blev jag sängliggande i 4 dagar med magvärk och ångest. Vilken besvikelse, alltså var det här med Jesus inget för mig!. Men sista morgonen fick jag frågan om de fick be för mig och när de senare gjorde det fick jag ännu en gång känna denna frid. Jag fick med mig en bibel med nya testamentet som jag började läsa och gissa om jag blev förvånad när jag upptäckte att mycket stämde med allt annat jag hade läst genom åren.

